

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1950

Vyhlásené: 24.03.1950 Časová verzia predpisu účinná od: 01.01.1950 do: 31.12.1950

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

33

Vládne nariadenie

zo dňa 24. marca 1950

o platenej dovolenke na zotavenie niektorých zamestnancov v stavebníctve a v odboroch so stavebníctvom súvisiacich v roku 1950.

Vláda Československej republiky nariaďuje podľa § 14 zákona č. 32/1950 Sb., o platenej dovolenke na zotavenie v roku 1950 (ďalej len „zákon“):

§ 1.

(1) Ustanovenia tohto nariadenia sa vzťahujú na zamestnancov v stavebníctve a v odboroch so stavebníctvom súvisiacich, s výnimkou zamestnancov, na ktorých sa vzťahuje zákon o súkromných zamestnancoch, učňov a zamestnancov uvedených v odseku 4.

(2) Zamestnancami v stavebníctve sa podľa tohto nariadenia rozumejú zamestnanci závodov vykonávajúcich stavebné práce inžinierske, staviteľské, murárske, tesárske alebo studniarske, ako stavby budov, stavby železničné, cestné, mostné, tunelové, zemné, vodné a vodohospodárske, práce kanalizačné, kábelové a podobné. Zamestnancami v odboroch so stavebníctvom súvisiacich sa podľa tohto nariadenia rozumejú zamestnanci pracujúci v lomoch, štrkovniach, pieskovniach alebo tehelniach a v živnostiach maliarskych, natieračských, lakovníckych, štukatérskych, dlaždičských, pokrývačských, asfaltérskych, v živnostiach vykonávajúcich kladenie dosák a obkladačiek a zamestnanci pri prácach teračárskych, izolačných (počítajúc do toho izolácie tepelné) alebo utesňovacích.

(3) Za závody podľa odseku 2 sa považujú aj závodné oddelenia, dielne, sklady a ložiská.

(4) Ustanovenia tohto nariadenia sa nevzťahujú na zamestnancov stavebných závodov a závodov odborov so stavebníctvom súvisiacich, v ktorých sú všetci zamestnanci celoročne zamestnaní.

(5) Ak vznikne pochybnosť, či sa toto nariadenie vzťahuje na zamestnancov niektorého závodu, rozhodne príslušný okresný národný výbor po vyjadrení jednotnej odborovej organizácie.

§ 2.

(1) Zamestnancom, na ktorých sa toto nariadenie vzťahuje (v ďalšom len „zamestnanci“), prislúcha dovolenka vo výmere určenej v § 2 zákona po 48 týždňoch trvania pracovného pomeru v stavebníctve alebo v niektorom z odborov so stavebníctvom súvisiacich.

(2) Po 32 týždňoch trvania pracovného pomeru môže zamestnávateľ poskytnúť zamestnancovi na jeho žiadosť dve tretiny dovolenky podľa odseku 1.

§ 3.

(1) Čas, ktorý je podľa zákona rozhodný pre predĺženie výmery dovolenky, sa počíta tak, že sa za rok trvania pracovného pomeru považuje každý kalendárny rok, v ktorom zamestnanec bol v pracovnom pomere aspoň 26 týždňov. Ak trval pracovný pomer v niektorých kalendárnych rokoch kratší čas, spočítajú sa za tieto roky celé týždne, v ktorých bol zamestnanec v pracovnom pomere v stavebníctve alebo v niektorom z odborov so stavebníctvom súvisiacich, a súčet sa delí 26. Výsledok udáva počet rokov rozhodných pre výmeru dovolenky. K počtu týždňov, o ktoré súčet všetkých týždňov presahuje číslo deliteľné 26, sa neprihliada.

(2) Pokiaľ dĺžka dovolenky závisí na zamestnancovom veku alebo na trvaní jeho pracovného pomeru, rozhoduje stav ku dňu 1. januára roku, v ktorom dovolenku nastupuje.

§ 4.

(1) Zamestnávateľ je povinný založiť každému zamestnancovi, ktorý dosiaľ lístok nemá, ihneď pri nastúpení práce lístok na dovolenku (ďalej len „lístok“), a vyznačovať v ňom jednotlivé týždne trvania pracovného pomeru.

(2) Zamestnávateľ vyznačuje jednotlivé týždne trvania pracovného pomeru tak, že v lístku poznamená sumy, ktoré určí Ministerstvo práce a sociálnej starostlivosti vyhláškou v Úradnom liste, prihliadajúc jednak na dĺžku zamestnancovej dovolenky, jednak na vyplatenú mzdu. Vyznačovanie sa vykoná buď vpisovaním alebo vlepovaním osobitných známok vydaných na ten účel poštovou správou. Týždne, za ktoré zamestnancovi neprislúcha mzda ani jej časť, a týždne dovolenky vyznačí zamestnávateľ poznámkou alebo vlepením osobitnej známky bez hodnoty; známky sa však nelepujú, ak koná zamestnanec základnú službu v brannej moci.

(3) Vzor lístku a podrobné predpisy o jeho zakladaní, o vyznačovaní týždňov a o nakladaní s lístkom vyhlási Ministerstvo práce a sociálnej starostlivosti po dohode s Ministerstvom pôšt v Úradnom liste.

(4) Založený lístok podľa doterajších predpisov môže sa používať aj naďalej; podrobnosti upraví Ministerstvo práce a sociálnej starostlivosti po dohode s Ministerstvom pôšt vyhláškou v Úradnom liste.

§ 5.

(1) Zamestnávateľ je povinný po čas trvania pracovného pomeru lístok riadne uschovať a predložiť ho na požiadanie na nahliadnutie orgánom okresného národného výboru, závodnému zastupiteľstvu zamestnancov a zamestnancovi.

(2) Pri skončení pracovného pomeru je zamestnávateľ povinný vydať lístok zamestnancovi. Zamestnanec je povinný odovzdať ho do úschovy novému zamestnávateľovi. Ak zistí nový zamestnávateľ, že lístok vykazuje nedostatky, je povinný bezodkladne požiadať predošlého zamestnávateľa, aby urobil nápravu.

§ 6.

(1) Len čo zamestnancovi vznikne nárok na dovolenku podľa § 2 ods. 1, prislúchajú mu pri jej nastúpení požitky vo výške, zodpovedajúcej úhrnu súm vyznačených v lístku (§ 4 ods. 2).

(2) Ak sa poskytuje zamestnancovi pomerná časť dovolenky podľa § 2 ods. 2, prislúchajú mu pri jej nastúpení len požitky zodpovedajúce úhrnu súm vyznačených v období 32 týždňov trvania pracovného pomeru.

(3) Zamestnávateľ môže výnimočne vyplatíť zamestnancovi sumy vyznačené v lístku skôr, než mu vznikne podľa predchádzajúcich ustanovení nárok na dovolenku alebo jej časť, ak potvrdí okresný národný výbor na zamestnancovu žiadosť na lístku, že s vyplatením súhlasí. Okresný národný výbor svoj súhlas udelí, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

(4) Podrobnosti o vyplácaní súm podľa predchádzajúcich odsekov upraví Ministerstvo práce a sociálnej starostlivosti po dohode s Ministerstvom pôšt vyhláškou v Úradnom liste.

§ 7.

(1) Ak bol pracovný pomer pred nastúpením dovolenky predčasne zrušený zamestnancom bez dôležitého dôvodu alebo zamestnávateľom z dôležitého dôvodu zavineného zamestnancom, stráca zamestnanec nárok na dovolenku. Zamestnávateľ v takom prípade nevydá lístok zamestnancovi, ale zašle ho po uplynutí 3 mesiacov jednotnej odborovej organizácii, ktorej vzniká nárok na jeho vyplatenie. Podrobnosti o vyplácaní lístku určuje Ministerstvo práce a sociálnej starostlivosti po dohode s Ministerstvom pôšt vyhláškou v Úradnom liste.

(2) Ak bol pracovný pomer po vyčerpaní dovolenky, avšak pred uplynutím kalendárneho roku, predčasne zrušený zamestnancom bez dôležitého dôvodu alebo zamestnávateľom z dôležitého dôvodu zavineného zamestnancom, je zamestnávateľ povinný od zamestnanca požadovať peňažnú náhradu za dovolenku, poprípade za jej časť, ktorú pred zrušením pracovného pomeru vyčerpal. Zamestnávateľ je oprávnený sraziť príslušnú sumu pri poslednej výplate zamestnancových požitkov a odvedie ju jednotnej odborovej organizácii.

(3) Za dni, ktoré zamestnanec behom kalendárneho roku zamešká bez dôležitej príčiny (§ 4 ods. 2 a 4 zákona), je zamestnávateľ povinný požadovať od zamestnanca dvojnásobok sumy pripadajúcej z požitkov po čas dovolenky na každý takto zameškaný deň a odviešť ju jednotnej odborovej organizácii. Ustanovenie poslednej vety odseku 2 platí obdobne. Podrobnosti upraví Ministerstvo práce a sociálnej starostlivosti vyhláškou v Úradnom liste.

§ 8.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom 1. januára 1950; vykonajú ho ministri práce a sociálnej starostlivosti a pôšt po dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Zápotocký v. r.

Erbán v. r.

Dr. Neuman v. r.

